

**UCHWAŁA NR XXVIII/288/2020
RADY MIEJSKIEJ W TARNOWIE**

z dnia 23 kwietnia 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Prezydenta Miasta Tarnowa i podległego mu Prezesa Miejskiego Zarządu Budynków Sp. z o. o. w Tarnowie

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 285 i 695), Rada Miejska w Tarnowie uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę na działanie Prezydenta Miasta Tarnowa i podległego mu Prezesa Miejskiego Zarządu Budynków Sp. z o.o. w Tarnowie zarejestrowaną pod numerem WOR.ROR.1510.3.2020, za **bezzasadną**.

Uzasadnienie

Skarżący zarzucili Prezydentowi Miasta Tarnowa oraz podległemu mu Prezesowi Miejskiego Zarządu Budynków Sp. z o.o. w Tarnowie „wyłudzenie kwoty 1980,20 zł za nie pobraną wodę w niezamieszkałym lokalu bez licznika pomiaru wody”.

W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że skarga jest bezzasadna z przyczyn następujących:

Zarzut nierzetelnego postępowania podczas dochodzenia przez Miejski Zarząd Budynków Sp. z o. o. w Tarnowie, zwany dalej Spółką, od Skarżących niezapłaconych należności z tytułu zużycia wody i kanalizacji nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonej dokumentacji.

W tej sprawie Spółka reprezentowała Wspólnotę Mieszkaniową Nieruchomości przy ul. Lwowskiej w Tarnowie w ramach udzielonego pełnomocnictwa procesowego. Spółka dochodziła od Skarżących jako właścicieli lokalu mieszkalnego we Wspólnocie niezapłaconych należności, głównie dotyczących kwot z tytułu zużycia wody i kanalizacji. Naliczenia prowadzone były w oparciu o przyjęty przez Wspólnotę „Regulamin” obowiązujący wszystkich ich członków. „Regulamin” przewidywał naliczenia ryczałtowych opłat za zużycie wody w lokalach, w których nikt nie jest zameldowany tylko w sytuacji gdy zużycie wody nie było indywidualnie opomiarowane. Skarżący nie posiadali indywidualnego wodomierza na w/w lokalu.

W dalszej kolejności należy zauważyć, że z uwagi na brak opłat za wodę i kanalizację ze strony Skarżących, Spółka skierowała sprawę do Sądu Rejonowego w Tarnowie o zapłatę kwoty 1.602,68 zł. W następstwie orzeczeń Sądu Rejonowego w Tarnowie oraz Sądu Okręgowego w Tarnowie doszło do zasądzenia w/w należności a następnie jej egzekucji.

W związku z powyższym Spółka w czerwcu 2018 r. wezwała Skarżących do dobrowolnego wykonania wyroku Sądu wskazując rachunek bankowy na który należy dokonać zapłaty. Następnie w odpowiedzi na wniosek Skarżących o spłatę długu w ratach, Spółka rozłożyła dług na 5 rat. Z uwagi na brak zapłaty kolejnych rat długu w określonych terminach, Spółka skierowała wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Skarżący dopiero po doręczeniu przez organ egzekucyjny zawiadomienia o wszczęciu postępowania egzekucyjnego wpłacili należny dług. Natychmiast po wpłacie długu na konto, Spółka powiadomiła komornika o dokonanej wpłacie i wniosła o umorzenie egzekucji wobec zapłaty długu.

Jak wynika z dokumentacji postępowanie Spółki było prawidłowe a prawomocne orzeczenie Sądu uzasadniało natychmiastowe skierowanie do egzekucji długu zwłaszcza, że dotyczyło wieloletnich zaległości.

W świetle powyższego, skargę należy uznać za bezzasadną.

Jednocześnie, na podstawie art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego zawiadamia się, że w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Tarnowie

Jakub Kwaśny